

Kuba Mołęda, Nie mów, że nie

Chyba już wiem, co jest w niej niezwykłego
Coś w jej oczach jest
Jej uroda oślepia mnie
Uśmiechu piękny błysk, jak flesz
Chyba już wiem, że to te chwile
Coś w jej byciu jest
Na pewno to czuję
Myślę, że ty wiesz

Ale nie mów, że nie
To przeznaczenie
Czas mija tak...
Jak chwili niczym mgnienie
Ja pragnę być tam,
Gdzie obłoku Twe strumienie
Z tobą mam dogonić szczęście swe

Kiedy uczucie budzi nas już do życia
Tak pogodna jest
Błoga, łagodna, jak cisza
Lecz w sercu delikatny szept
Mówi jej to kiedyś zanika,
Tak niepewna jest
Ja zrobię, co zechcesz
W głębi o tym wiesz

Ale nie mów, że nie
To przeznaczenie
Czas mija tak...
Jak chwili, niczym mgnienie
Ja pragnę być tam,
Gdzie obłoku Twe strumienie
Z tobą mam dogonić szczęście swe
/2x

Chciałbym zgadnąć szyfr do jej wnętrza
I otworzyć się na miłość, wiarę w to:
Że ta czułość może być gorętsza
I że, do jej duszy stworzę most
I ja chciałbym spełnić los
By nie zrobić tego błędu, zobacz to
Szczęście ślad w nas jest
Nie marnujmy go, nie!

Ale nie mów, że nie
To przeznaczenie
Czas mija tak...
Jak chwili, niczym mgnienie
Ja pragnę być tam,
Gdzie obłoku Twe strumienie
Z tobą mam dogonić szczęście swe